

Tình Yêu - Máu Lửa

Chiều hành quân, chiến y mờ bụi đỏ
Ghé bên đường, bia lạnh kiếm vài chai
Cô chủ quán bên quầy vừa thấp thoáng
Dáng mơ buồn như đang đợi chờ ai .

Hương sắc ấy ru hồn bao chiến khách
Sóng mắt sâu vùi vội giết chinh nhân
Dù dũng tướng, anh hùng nơi trận mạc
Đến quán này là không muốn rời chân .

Tôi thường đến thăm em
Uống sầu trong đáy mắt
Nhạc tình dịu dặt
Mang hồn tôi về nguyên thủy xa xăm

Em nép sát vào tôi
Giọng ấm ngọt thì thầm :
" Tàn cuộc chiến
anh về bên em nhé ! "

Tôi thương em : Thương âm thầm, lặng lẽ
Tôi yêu em như gió nhẹ thoảng ngoài hiên
Quyến luyến nhau sẽ để khổ để phiền
Khi quê hương còn ngập tràn máu lửa .

Rồi một chiều hành quân về ngang quán nhỏ
Ghé thăm em . Nhưng tất cả : Than ôi !
Mái tranh xưa lửa khói thiêu rồi
Ngôi quán nhỏ còn nền tro than bụi .

Tôi chết lặng, hỏi thăm người gần gũi
Được biết rằng em trúng đạn trọng thương
Ngôi quán thân yêu thành bãi chiến trường
Đội Võ Trang Chiêu Hồi vừa sát Cộng .

Quán của em : Trạm Giao Liên Biệt Động
Hai căn hầm chứa vũ khí, Đặc Công
Khi bị khai, chúng giãy chết để hòng
tìm sinh lộ -- Nhưng đều vào cửa tử .

Còn em : Cùng một loài giặc dữ
Tội phải đền, ngã gục : Chuyện đương nhiên .
Sao em không chỉ là cô em gái ngoan hiền ?
Mà lại chính kẻ tử thù . Trời ơi !

Tôi ngửa mặt kêu trời : Trời cao diệu vợi
Chân lang man hút hăng lối về
Vẫn bước đi mà như tỉnh như mê
Mất mờ mịt dù nắng chiều chưa tắt .

Khuya bệnh viện, đèn vàng hiu hắt
Phòng hồi sinh vắng lặng như tờ
Em thoi thóp như ngọn đèn sắp lụn
Hôn phương nào trong cõi bơ vơ !

Phút hồi tỉnh, mắt lạc thần ngo ngác
Bừng sáng lên khi em nhận ra tôi
Em gọi khe tiếng " Anh " như hơi thở
Vội nhụ cười héo hắt tím vành môi .

Cha em đó, mái đầu sương điểm trắng
Nén nghẹn ngào, khe khe bảo cùng tôi :
--" Cộng Sản bạo tàn gian ác quá Cậu ơi !
Chúng khủng bố ép con tôi làm giặc

Nếu cưỡng lại chúng ra tay tàn sát
Giết cả nhà không để sót một ai
Bởi quá sợ lũ hung tàn bạo ác
Nên con khờ nhận hậu quả hôm nay .

Nó yêu Cậu nên hôm qua quyết định :
" Con muốn Chiêu Hôi, xa bọn sát nhân
Chí đã quyết nhưng vẫn còn lo ngại
Chúng trả thù Cha không được toàn thân .

Đây tài liệu những căn hầm bí mật
Ty Chiêu Hôi -- Cha mang đến giúp con
Giết sạch chúng để rửa hờn Tổ Quốc
Con phải làm để tạ tội nước non " .

Tôi siết nhẹ bàn tay còn hơi ấm
Em thều thào lời trần trối cùng tôi :
-- " Anh ! Áp sát đầu vào ngực em
Nghe con tim em nói :
Yêu anh muôn đời và chỉ anh thôi .

Hãy tha thứ cho hồn em thanh thản
Bớt đau buồn mỗi khi nhớ nha anh !
Tre khóc măng, Cha già anh thăm viếng
An ủi Cha -- Dù ước nguyện không thành " .

Tôi nhẹ đặt lên môi em nụ hôn lần cuối
Em mỉm cười đi vào cõi ngàn năm
Vuốt mắt em, khóc lặng lẽ âm thầm
Em đã xa tôi rồi -- vĩnh viễn !!!

Trên những chặng dừng quân
chiều trời giăng mây tím
Đau thương này giầy xéo lịm hồn tôi
Đau thương này là thù hận . Em ơi !
Tôi sẽ đòi nợ máu và những gì kẻ thù làm
chúng mình mất mát .

Những lần viếng mộ em
Nhìn nắm mồ cỏ chưa xanh mà lòng tôi tan nát
Trong cuộc tương tàn, tương sát
Em là nạn nhân đau thương
Của chủ nghĩa hoang đường, man dã

Em nằm xuống
Ôm mối tình nghiệt ngã
Tôi quỳ bên mộ em như một chứng nhân .
Em ơi ! Máu lửa vẫn lan tràn
Vủ khí thì tôi tận
Còn tình yêu muôn đời cổ điển
Nhưng mối tình trong thời chinh chiến
Thường nhuộm màu đau thương .

Tôi với em : Đôi trận tuyến, đôi đường
Nhưng hiện tại : Tình ta chung giới tuyến .
Nhưng ước mơ đâu có dài sông, rộng biển
Chỉ muốn được sống bên nhau mà rồi
cũng phải khóc hận âm thầm .

Em ơi ! Hãy an nghỉ ngàn năm
Hôn em có linh thiêng hãy theo tôi
trên mỗi bước quân hành diệt Cộng :
Lấy Máu Quân Thù Rửa Hận Cho Em .

Trường Giang

-- 1972 --